

Ajuntament
d'Arenys de Munt

M. Carmen Gómez Muñoz-Torrero, com a secretària de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, Comarca del Maresme (Barcelona):

CERTIFICO: Que en el Ple de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, reunit en sessió ordinària de data 16/11/2023, primera convocatòria, s'ha llegit la següent declaració institucional, la qual ha estat consensuada per tots els grups municipals:

“DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE L'AJUNTAMENT D'ARENYS DE MUNT AMB MOTIU DEL DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA VERS LES DONES.

El 25 de novembre, Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones, afirmem ben alt i clar que la lluita contra les violències masclistes és una lluita col·lectiva que necessita de tota la societat. Perquè les violències masclistes no són un fet aïllat ni privat. Perquè les violències masclistes són el principal problema de seguretat pública que té el país. Perquè no són un problema de les dones. Són un problema de tota la societat.

En les darreres dècades hem viscut al nostre país un canvi profund en el rebuig social a aquesta violència estructural contra les dones. Per arribar fins aquí ha calgut posar nom a les diferents formes que adopta i assenyalar tots els àmbits en què es produeix. També ha estat fonamental que tant les dones com els homes aprenguéssim a identificar els fets que constitueixen violència masclista i, de manera cabdal, a responsabilitzar els agressors en lloc de culpabilitzar les dones que la pateixen per allò que han fet o no han fet.

Aquest canvi no s'ha produït perquè sí. Ha sigut fruit d'una intensa lluita feminista que ve de lluny, en l'àmbit social i comunitari, en l'àmbit laboral, en l'àmbit cultural o en l'àmbit esportiu, i que també ha guanyat un espai central a les institucions polítiques. S'hi destinen més recursos que mai i hi ha molts més serveis especialitzats municipals per a l'atenció i la recuperació de les dones i de les seves filles i fills.

Per això és inevitable que se'ns esgotin les paraules de condemna i que ens preguntem amb dolor: “per què no s'aturen les violències contra les dones?”, “per què no s'acaben els feminicidis?”, o “per què no deixen d'augmentar les denúncies?”.

Només aquest any han estat assassinades 51 dones a Espanya, 14 d'elles a Catalunya. Des de 2003, any en què es van començar a comptabilitzar, 1.236 dones han mort a conseqüència de la violència masclista, deixant sense mare 51 nens i nenes durant el 2022, 428 des de 2013. De vegades, però, aquesta violència contra les dones no acaba aquí i els agressors decideixen assassinar també els seus fills per continuar ferint la mare. 49 nens i nenes han estat assassinats a mans dels seus pares.

Ajuntament
d'Arenys de Munt

La violència de gènere no és l'única que pateixen les dones. Segons l'últim Balanç de Criminalitat del Ministeri de l'Interior, a Espanya es denuncia una violació cada tres hores i mitja. Només els primers sis mesos d'aquest any es van denunciar 1.211 violacions. Segons dades de l'enquesta sobre les violències masclistes 2021, només es denunciaven un 18,4% de les violacions.

No obstant això, un dels factors que s'afegeix a la preocupació per aquestes xifres és l'edat de les víctimes i els agressors. Segons les dades de l'Observatori de la Igualtat de Gènere de l'Institut Català de les Dones, la franja d'edat de major victimització és la dels menors de 18 anys (amb 45,2%), seguit de la de 18-25 (25,2%). Pel que fa als agressors, la franja dels 18 als 25 anys és la que representa el major percentatge amb un 23,2%.

I amb tot, hem d'afegir noves formes de violència com la violència virtual que s'exerceix a través de la xarxa mitjançant la difusió d'imatges no consentides, la pornorevenja, ciberassetjament, sextorsió, tràfic de persones o doxing... L'avanç tecnològic ens aporta una varietat increïble de noves oportunitats per viure-hi en aquest món cada veusos que agreugen encara més la violència contra les dones, com hem vist en els darrers mesos amb la difusió d'imatges fictícies creades a través de la intel·ligència artificial i que contribueixen així a allargar una llista ja prou extensa de violències digitals de gènere i l'entorn que les infligeix.

La violència és violència sempre, independentment de les formes en què s'apliqui. És real i existeix. Fer-la visible no és un gest, una imatge, un missatge a les víctimes o als agressors. És una responsabilitat de la societat en conjunt.

Prenguem consciència que amb l'augment del rebuig social i la fermesa de la resposta institucional no n'hi ha prou. No afrontem un esprint sinó una carrera de fons. Tenim encara molt normalitzades actituds i comportaments masclistes de menyspreu, ridiculització, control o dominació envers les dones i els seus cossos. I massa sovint encara costa desprendre's dels estereotips sobre les víctimes i sobre els agressors, dels dubtes sobre la intenció de la víctima o supervivent que denuncia la situació de violència i de la complicitat o camaraderia amb l'agressor.

Aquest estiu tothom ha pogut veure com un fet ocorregut davant les càmeres i difós arreu del món no era suficient per obtenir en un primer moment una reparació àgil a la violència viscuda. Tothom ha pogut veure igualment que, perquè això passés, ha estat necessari tot un clam social d'indignació davant la manca de diligència de qui tenia la responsabilitat d'actuar, d'aquells que van aplaudir unes excuses injustificables, dels que van pressionar o qüestionar la reacció de la víctima, i dels que varen ser tous en els seus comunicats o van callar masses dies. Tothom ha pogut veure igualment que, amb el clam "#S'haAcabat", les jugadores de futbol no

Ajuntament
d'Arenys de Munt

denunciaven només aquests fets, sinó que posaven el focus en un conjunt de desigualtats que cal adreçar per garantir la no repetició i per fer efectiva la igualtat.

Aquest és el pas que necessitem fer totes i tots cada dia per acabar amb les violències masclistes. El silenci i la inacció no són respostes neutrals, sinó que donen suport a l'agressor, a la impunitat i a la reproducció de les violències. Cal trencar tots els silencis i tenir un paper proactiu en la prevenció i la detecció. Tots i totes som observadores i observadors d'unes violències que pateixen moltes dones del nostre entorn (familiar, d'amistats, laboral, educatiu, grups de xarxes socials, espais d'oci, al transport públic o al carrer) per part d'homes del nostre mateix entorn.

Totes i tots podem evitar que es produeixi la violència intervenint i denunciant comportaments agressius, discriminacions i desigualtats. Podem contribuir a establir estàndards sobre què és acceptable i què no en el nostre entorn, podem ajudar a reconèixer comentaris o comportaments intolerables, incloent aquells discursos negacionistes de les violències masclistes, i empènyer així a superar les normes culturals patriarcals de la nostra societat. Podem cridar l'atenció sobre la situació de violència perquè s'aturi i exigir al nostre centre de treball, associació o espai d'oci que apliqui adequadament el protocol que està obligat a tenir.

Així mateix, totes i tots tenim també un paper cabdal en la resposta immediata després de la violència. Com a amiga o amic, familiar, company o companya de feina, veí o veïna, podem ajudar a qui ho està patint a identificar indicis de la violència patida o dels factors de risc per la seva vida. Especialment important és donar-li suport emocional, ajudar-la a superar la por, l'aïllament, la vergonya o el sentiment de culpabilitat que pot provocar la violència viscuda, assegurant-li que no és culpa seva, que som al seu costat i que la podem acompanyar als serveis especialitzats que es troben arreu del país o trucar al telèfon 900 900 120.

Les institucions ens comprometem a dedicar tots els esforços i recursos necessaris per garantir el dret de les dones a una vida lliure de violències masclistes. Sabem que hem treballat molt, però encara hem de fer-ho molt més: amb diligència deguda, amb una resposta integral i amb polítiques públiques transformadores i valentes.

Però per erradicar les violències masclistes és imprescindible la implicació de tothom. Cadascú i cadascuna de nosaltres podem ser agents de canvi. Aixequem totes les catifes, trenquem tots els silencis i tinguem totes les alertes activades per prevenir, detectar i reparar les violències contra les dones.

Ajuntament
d'Arenys de Munt

Aquest Ajuntament pren partit per aturar d'una vegada per totes la principal vulneració dels drets humans de les dones i per acabar amb el seu últim responsable: el patriarcat i la ideologia masclista que el sustenta.”

I perquè consti i tingui els efectes oportuns, signo aquest certificat d'ordre i amb el vistiplau del senyor alcalde president, a Arenys de Munt (*document signat electrònicament*).

Vist i plau
L'alcalde